



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliae Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriae
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.

§.12. In vestibus Sacerdotis instrumenta perpende passionis Christi: vt ex singulis id colligas quod significantibi in commodum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53084)

Diuinitatis ostenderet: *Deus totam tuam sic notam*
Ps. 89. 12. *fac:* quocirca manipulus non pendet à dextra Sa-
 cerdotis sed à sinistra: quo datur intelligi merita
 Christi per manipulum designata, opera esse
 propria eius humanitati. Manipulus Ioseph adeo
 prestans fuit, vt manipuli reliquorum fratrum
 eius illum agnouerint vt superiorem, omnesque
 illum vt talem prout Redemptoris nostri: vt enim
 supremam in illis excellentiam omnes venera-
 rentur; decreuit Deus vt in figura manipuli Ioseph
 omnes illa venerarentur. In hoc mundo
 nos omnes velut in campo fruges metimus, om-
 nes manipulos bonorum operum colligimus:
 sed nostrorum meritorum manipulus cognosce-
 re debet merita Christi; illique vixit vt nobis
 profuit: et eum absque illis ad nostram glorifica-
 tionem nobis non prodesse: est enim glorifica-
 tio primum omnium proprium quod iusti ob-
 tinentiam vtiq; iustum iusto proficiat, & digni-
 tatem nanciscatur illi necessariam vt peccatis
 referat gloriæ meritiu requiritur Christi valor-
 que operum eius meritoriorum, nam illis me-
 rianibus nobis eam est lucratus, iuxta quod
 operibus, quæ facimus ad illam, illorum nobis
 valor applicatur.

VI.
 Stola
 prompta
 eius obe-
 dientiam.
Ion. 1. 4. 3.

Ps. 9. 8.
est de me vt facerem voluntatem tuam, Deus meus
volui. Velut partem principalem operum omniū
 illius libri, quem vidit D. Ioan. clausum & sigil-
 larum septē sigillis, statuit in operibus vite sue
 promptam obedientiam erga voluntatem Patris
 sui vt illam moriendo pro hominibus adimple-
 ret, vt de facto fecit: & hanc subiectionem ac re-
 signationem stola significat vt probat Abbas
 Rupertus. Vltimo Casula charitatem eius præfi-
 gurat inuisionem, qua omnia nostra sibi imposuit
 peccata, quo nos ab illis eriperet vite læ præ-
 tio. *Deus posuit in eis iniquitatem omnium nostrā.*

VII.
 Casula
 eius cha-
 ritatem.
Isa. 53. 6.
in qua illum non exercuerit pro nostrorum scele-
rum sat. s. factio. A planta pedis usque ad verti-

cem, non est in eo sanitas, dixit Ihsias, quo decora-
 rat. Christum omnia nostra in se erimur. Ihsias
 cepisse usque cooperum fuisse quantum ad pe-
 ccam quam pro illis mereretur: quocirca in sa-
 cro suo corpore illas pertulit, vitam suam tandem
 pro illis largiendo.

Vnde cum amplior esse non possit aliquid
 vestis quam ea, qua à capite usque ad pedes con-
 tegitur, sic nec intelligi potest exterior esse
 charitas quam Christi, quæ ad tantam illum im-
 pulit passionem vt in ea vitam pro nobis esse-
 derit. *Maiorem charitatem nemo habet, vt animam suam
 ponat qui pro amico suo.* Quod Alia signifi-
 ficat quæ totum tegit Sacerdotem usque ad pe-
 des, vt enim expendit D. Hieron. cor respodet nos-
 quo indumento summi Sacerdotis quod fuisse
 arbitrat D. Hieron. de quo Spiritus S. In *epist. ad
 Hebr. 5. 1.* *potens Aaron:* & D. Hieron. eius declarans *Etymo-
 logiam* ait sic vocari, quia vestis erat larga &
 longa descendens usque ad pedes Sacerdotis. *Pe-
 deris tunica Sacerdotis alia linea usque ad pedes de-
 scendens.* Voluitque Deus vt candida esset, quo sig-
 nificaretur quod licet Christus ex infirmitate
 charitate omnium se peccatis maculasset, nihil
 tamen vel minimo eorum infecerunt: tota sum-
 que vita eius immaculata fuit & ab omni peccati
 fuligine prius immunis. Hæc est vestis
 Sacerdotis significatio, in quibus euidenter præ-
 ter quod totus Christus reuelatur, & quæ dum
 Sacerdos induit Christus totus in illo induit.
 Hæc nos ratio compellit vt illum summa colu-
 mus veneratione: quandoquidem hanc illi de-
 beamus, quia in illo Christus induitur. Multæ
 sunt rationes ob quas licet illum possemus vt
 nobis æqualem agnosceret: tamen quia in illo
 Christus induit, summa illi velut nostro superi-
 ori debetur reuerentia.

§. 12. *In vestibus Sacerdotis instrumenta
 pende passionis Christi, vt ex sin-
 gulis id colligat quod significant sibi in
 commodum.*

Duo principaliter inter alia docet D. Tho-
 mas declarari in Sacrificio Missæ. Primum
 est representatio Domini & Passionis eius.
 Secundum participatio fructuum illius sacra-
 menti quod per SS. Sacramentum, quod continetur
 in calice & offertur, participes in eo sumus. Missæ
 etiam passionis. Ad huius veteris argumentum
 videtur Ecclesia oratione Domini læsceta dicitur
 conuenire.



79. enim: Quoties huius hostia commemoratio celebratur, opus nostrae redemptionis exercetur: Ex quo S. Doctor hanc elicit conclusionem: Effectum quem Passio Christi fecit in mundo, hoc Sacramentum facit in homine. Itaque praeter representationem quae fit passionis in Missa, participes sumus in ea fructuum passionis, secundum totum illud quod in Missa atque in eius celebratione videmus concurrere: ita ut ex omnibus trahere possimus commodum atque in nostris augmentis cognoscere fructum dominicae Passionis. In illa diversa concurrunt instrumenta quae nebulonum horum diabolica inuenit malitia, quibus atrociter Christum cruciarent: & in quantum hoc Sacrosanctum Missae sacrificium est passionis illius commemoratio, in illo considerare licet representationem eius instrumenta in vestibus Sacerdotis Missam celebrantis, ex quibus fructum haurire possumus, si gulas eorum virtuti applicantes quam possint repraesentare ad maiorem nostrum profectum.

II. In vestibus virtutum. Ut enim in Ecclesia est auctoritas ad Sacramentum haec instrumenta ad Missam celebrationem, quae quidquid agit eo collinat ut filij sui fideles utilitatem percipiant copiosiore: non dubio quin illa instrumenta, intendat ut ex illis profectum capiamus virtutum quas nobis repraesentat. Ita docuit Ivo Carnutensis, qui delictibus institutionem vestium Sacerdotis per Christum & Ecclesiae traditionem, non tantum ad eius ornatum, sed etiam in signum virtutum quas nobis manifestant, ut ex illis fructum quem intendit acquiramus, sic ait: Sunt enim haec ornamenta virtutum insignia, quibus tanquam scripturis biblicis, & 64. virtutes admonentur, quid debeant appetere, quid vitare. Quod confirmat S. Pontificex Innocentius 3. instruens enim Sacerdotem de debita preparatione ad hoc sacrificium, ita loquitur: Attendat ergo Sacerdos ut signum sine significato non deferat, & vestem sine virtute non portet.

In ca. 44. Ezech. Quintimo D. Hierony. hoc idem nobis insinuat, dicens ex vestibus his sacris admoneri Sacerdotem ad quid teneatur: Debere Sacerdotes mundi conscientiam, & virtutum vestibus ornati Domini Sacramenta tractare.

III. In amictu signatur. In amictu signatur velum quo Christi facies contecta scribitur: ut cum Iudaei opprobrijs & irrisionibus subornarent velut Pseudo prophetam, illique ipse variatim diceret quis eorum alapam illi infregisset, nec tamen videret percipientem: cum faciem haberet velo obaubilatam, idcirco alapas

illi multiplicant, interrogantes: Propheta quis est qui te percussit? Quia vero Propheta Dei securitatem & certitudinem eius quod praedicebant, fundabant in fide quod Deus esset, qui illis hoc revelabat ut dicerent populumque ex parte eius docerent: pariter in spe certa qua nitentur quod Deus impleat quicquid verbis ad illos habitis promiserat: idcirco similiter in Amictu denotato per velum illud quod Iudaei elegerunt declaraturi (licet irrisorie) dentum Prophetae in Christo Domino, fidei virtus nobis reuelatur quae submitit & tegit corpus, quod locus est in quo velut in propria sede rehdet intellectus, ad obedientiam propositionis Ecclesiae in ordine ad mysteria, quae Deus per Prophetas suos eamque nobis manifestat: sed potissimum quoad mysterium SS. Sacramenti quod in Missa confecturatur & offertur. Cuius figuram expressit Agnus ille mysticus quem Deus a filijs Israel manducari iussit tenebris lumen candela in manibus: quo significaretur quod fideles manducaturi Agnum Christum Dominum in mensa Altaris Sacramentum habere oporteat lumen non naturale rationis sed noctis & candelabrum fidei, ad cuius declarationem Christus Dominus coenam legali Agni coniunxit coenam SS. Sacramenti: quia sicut in illa lux non splendebat naturalis solis sed candela: ita similiter in coena Evangelica Agni Sacramenti Christi non patiebatur lumen adesse naturale sed supernaturale candelabrum auri fidei. Cui benefacium attendentes quasi lucerna in caliginoso loco: ita D. Petrus loquitur de fide quae accedendum est ad supremi huius mysterij celebrationem. Et cum hoc sacrificium vera futura esset representatio illius quod Christus Dominus Patri in ara Crucis obtulit: ut significaretur quater in illo lucere non deberet lumen naturale sed supernaturale fidei: idcirco non permittit ut dum moriendo hoc in seipso offert sacrificium in ara Crucis, lumen splendat naturale solis, sed patitur eclipsin & caligine obauiatur totus mundus. Tenebra facta sunt super universam terram. Tamen praecipit ut in eo lumen oriatur fidei supernaturalis, & hoc Amictus indicat. Pariter spem notat certam qua par est ut accedat Sacerdos hoc Deo sacrificium confecturus: quia sibi persuadet a Deo concedendum portum salutis nostrae securissimum, in quem finem ordinat Ecclesia ut dicat dum illum assumit: *Impone Domine capiti meo galeam salutis*: quae verba sumpsit ex Apostol. Paulo. *Induit loriceam fidei & charitatis*, & ga. 1. *Thessal. 5. 8.*

Exo. 11.

2. Pet. 1.

Matt. 27.

45.

leam 5. 8.



35
IV.
In Alba
Herodis
vestis &
Christi
benigni-
tas.

leam spem saluis.
Alba vestem illam præfert candidam & irri-
soriã qua Christum Herodes induit ad graui-
orem Diuinæ Personæ illius explosionem, in qua
tamen tantam ostendit benignitatem & mansue-
tudinẽm vt cum esset Princeps & heres æterni-
tatis, licet in viruperium principatus sui se hac
illusum & indutum videret, non tamen labia
sua spernerit, sed non tolerandam hanc igno-
miniam iniecta sustinuerit mansuetudine: vt an-
tem Ecclesia hanc Sacerdoti proponat velut hu-
ius sacrificij ministro, decernit vt hanc ipse in-
duat, quatenus in illa velut in speculo lucidissi-
mo benignitatem attendat, quam erga omnes
hoc, quod celebrat, postulat ministerium: *Si offert*
munus tuum ad Altare & ibi recordatus fueris,
quia frater tuus habet aliquid aduersum te, relin-
que ibi munus tuum & vade reconciliare fratri
tuo. Postulat huius sacrificij Sanctitas in ministro
suo sublimem benignitatis gradum: vnde Sa-
cerdos illud offerens tanta oportet vt vigeat,
vt etiam dum illud offert cor illius non sustineat
vel minimam obdurationem erga fratrem suũ:
quocirca necesse est vt aut illius oblationẽ cum
illo reuertatur in gratiam quem quocumque
modo offenderit: vt amaritudo quam in ipso po-
test offensã prouocare, debitam non impediãt
benignitatem. Exemplo nobis seruit Christus: se-
tenim priusquam illud in ara crucis offerret, ad
Patrem suum æternum se conuertit & veniam
poscit pro illis à quibus iam mortis sustinebat
supplicium & vitæ dispensium. *Patris dimitte (al-*
li) nõ enim sciunt quid faciunt. De capite ad pe-
des vsque vult vt vestitus sit benignitate prout
Alba vestis candida illam significat, Sacerdotem
ad pedes vsque contendo. Similiter in ea sig-
nificatur perseverantia, quam ad finem vsque
vitæ suæ seruare tenetur Sacerdos in virtute be-
nignitatis atque omnium virtutum profectu,
semper in corde omnimodam conseruans: puri-
tatem: nam quemadmodum Alba totum vestit
Sacerdotem, ita totus ille quasi puritate con-
scientiæ vestiatur: hoc enim eam induens à Deo
postulat. *Dealba me Domine & munda cor meum.*

Matt. 5.
23.

Mat. 23.

V.
Cingulũ
flagra re-
presen-
tiæ &
Christi
puritate.

Cingulum quo Albam succingit flagra signi-
ficat quæ totum Christi corpus circumdece-
derunt: cum nullam in eo partem omiserint, quam
flagellum non dilacerarunt. Vel vt alij volunt for-
titudinem significat qua Christus quasi confortatus
fuit, quo tam grauiã sustineret tormenta
tamque excessiuum tolleraret flagrorum nume-
rum quibus totum corpus eius quasi circundede-
derunt: atque in eo nobis patet præferri
modestia ac dispositio seruanda Sacerdotibus
ad mensam Altaris accessurus, vbi Diuinum hoc
litamus Sacrificium: itaque sicut Cingulum Al-
bam contingit circa lumbos, ita propter virtu-
tem modestiæ & castitatis qua cinguntur & re-
primuntur casus nostræ ac sanguinis passionis,
sicut oportet præcinctus Sacerdos: Et hoc ipsum
sibi dari à Deo, dum præcingitur, deprecatur.
Præcinge me Domine cingulo puritatis & castitatis
in lumbis meis humorem libidinis. Quod ita decla-
rat Pontifex Innocentius. *Circa lumbos debet ac-*
cingi vt restringat concupiscentiam, iuxta id quod Lau-
rentius ait: sicut lumbi vestri præcincti, Sacrifitium
est summæ puritatis: & ita in offerente maxi-
mam requirit castitatem: ita vt quasi totus sit
hac virtute circumcinctus, vt dignus sit ministrare
illius sacrificij tantam requiritis munditiem.
Manipulus funes denotat quibus inhumana
crudelitate manus Christi Sanctissimas collige-
runt: nec non promptitudinem qua illas exci-
dit voluntati Patris sui factus obediens: & quia lumbi
potest & debet mouere nos manipulus ad lætitiã & Ga-
num & inensum cordis dolorem, in illo decla-
ratur quantum esse debeat quo contriti accoli-
mus Diuinum hoc oblatum sacrificium: nec co-
num quidquam magis illi conueniens est quam de po-
vera penitentia ac dolor de peccatis quem Sa-
cerdos celebraturus tenetur excitare: & hoc sig-
nificat manipulus prout verba nobis infirmat
dum illum brachio appendimus. *Merita Domi-*
ne portare manipulum suum & dolorem. Et necesse
contradicit quia peccata nollit ad hunc nos
compellat dolorem: quandoguidem pro illis
tanta Christus tormenta sustinuerit: & vt in la-
crymis ex hoc dolore productis, habeamus
quibus illa emundemus: idcirco Sacerdoti tradi-
ditur manipulus quem ferat quo declascent
ipsi in illo lacrymæ doloris quibus ad sacrificiũ
accedat: qua de causa manipulus dicitur fieri
& doloris, quod amplius exponitur per illud
quod refert V. Beda de S. Arsenio, eum ob
miam in lacrymarum copiam quam celebrans ei
fundebar, necessarium fuit semper de ferre lectum
sudarium abstergendis lacrymis, & hoc sudarium
rium significat Manipulus, qui quia suppre-
dorem quem illa declarabat, manipulus ap-
pellatur doloris. Et deservit in brachio firmus, ut
ne dextrum impediatur ad reliquas actiõnes
quas Missa requirit sacrificium: hanc doctrinam
profert Stephanus Eduen: *Mappula qua firmat*
sticcari scilicet oculorum, exciuit nos ad vigilas

Stola: & cum manus sinistra semper denotat vitam hanc temporalem eique convenientiam, idcirco ut indicetur nobis dolor quo conteri nos oportet ob amorem ad illa nimis excessivum, ut debite hoc celeberrimum sacrificium, idcirco nobis ferendum præcipitur manipulus: est enim in manu sinistra velut doloris illius argumentum.

VII. Stola reflexam denotat quem collo Saluatoris iniecerunt, guttur illius sanctissimum præfocantes, illum hoc modo tanta itaheotes violentia iniecerunt milites eaque immanitate & tyrannide quam & Christi in animis adeo peruersis quis suspicari potest.

Et quia in hac Christi patientia patet voluntatis illius promptissimo obediendi Patri in omnibus suis cruciatibus: idcirco dicitur Abbas Rupertus & Papa Innoc. 3. Stolam significare Christi obedientiam in ferendo tanta patientia mortem crucis ignominiosam: & in quantum per obedientiam Christi reducendus est homo ad statum illum quem propria perdidit inobedientia: Ideo in Stola representatur obedientia, qua feruare tenetur legem Diuinam, naturalem, & positivam, omnes suas illi conformans actiones, ex cuius obseruantia partem eius recuperabit rectitudinis, quam possedit per obedientiam, qua ratio in omnibus subiecta fuit immediate Deo, & ceteræ omnes potentia inferiores rationi: quocirca dum illam Sacerdos assumit, sic orat: *Redde mihi Domine Stola immortalitatis, quam perdidisti in prevaricatione primi parentis.* Et quemadmodum Christus Dominus obedientia sua ac patientia poenit & iugo legis grauitatem abstulit & duntaxat qua premebant nos ab illis absoluit: ita unice hominibus est iugum legis eius suauissimum: unde stola suavis & nullatenus grauis quæ Sacerdotis collo imponitur denotat iugum suauis legis Dei, cui se debet conformare in operibus suis, verbis & cogitationibus.

VIII. Vltimo Casula significat tunicam Christi Saluatoris: nam sicut Christus cruci ihxuri tam illi perdidit Ministri euulserunt, ita similiter sacerdos huius Diuini & inuenti Sacrificij Minister brachia sua extendit extra Casulam per hoc denotans qualiter tunica illa inconfutis Christum denotant, sicut notat Hugo de S. Viatore, & patet adhuc in quibusdam figuris antiquis Casularum: ut videre est in Casula quam feruat Conuentu noster FF. Prædicatorum S. Lucæ Alicantensis velut pretiosissimas reliquias Angeli illius Incarnati quæ vidit D. Ioa. in Apoc. voluntem per medium cæli vocem magna clamantem, cuiusque honores admoventem ut se ad

ultimum Iudicij diem præpararent, gloriosum sc. Patrem nostrum Dni. Vincenzium Ferraricensem: erant inquam illæ quasi grande caputium, olim fuerat totum contegebant Sacerdotem: unde ut rini casulae.

Sacerdos illam representet actionem qua Christus Iudæi iam Crucifigendum tunica denudant inconfutis: foras exerit brachia sua dum illa extendit, in signum quod Casula illa Tunicam præferat inconfutilem. Et meâ quidem sententia hæc fuit illius figuræ ratio: significat enim caputium magnum illud quod Christo impositum fuerat ducentes eum ut Crucifigeretur, iuxta visitatum morem quo malefactores interficiendos caputium magno valde totos operiebant, & capillamentum quo faciem obtegebant, per quod indicabant quod homo ille tantum delicti reus, quo mortem merebatur, non mereretur faciem habere apertam qua quempiam conspiceret sed nec ab vno in hominis figura conspiceretur: unde illo caputium totos cooperiebant. Et firmiter mihi persuadere quod caputium Christo impositum jam crucifigendo, simitum quando in ara Crucis eruent ac sanguinei Sacrificij Missam celebrant, sit illud quod Casula representat qua Sacerdos indutus accedit ad incrementum Altaris sacrificij: & hæc causa fuit cur olim in Ecclesia factæ sint Casulae per modum magni caputij, quod totum tegetet Sacerdotem, ut notat Hugo: acque in illa nobis perfecta proponitur charitas & amor Dei, nobis necessarius utpote huius amoris Sacrificij ministris: etenim ita feruientes in amore Dei nos esse conuenit, ut nulla in nobis hominis pars videatur, Deus etenim Sacerdotes suos desiderat totos charitate cooperiri: & cum amor nos in illum transformet, nos vult omnino in Deum transformatos: ita ut in nobis nulli detegantur affectus hominis, nulla verba, cogitationes nullæ hominisque actiones: sed quidquid in nobis fuerit personam referat Deitatem.

Quæcumque hæc diximus de veltibus Sacerdotalibus, ut opinor hæc omnia prius nobis exposuit D. Paulus. *Induite vos viscera misericordie.* opto videre vos vestitos visceribus misericordie, ut sitis velut prototypum Dei, qui Induetur cum sit misericors, nobis ut talem se manifestat: nos oportet modo ut à capite vsque ad pedes induti sitis totum misericordiam, & hoc nobis indicatur in Amictu & Alba, modestiam, in Cingulo, in Manipulo, & Stola, Patientiam. Porro super omnia induite charitatem: *Super omnia autem Charitatem habete:* hæc enim casula denotat. Hæc igitur sunt

X. Nota de Caputio Christi.



Mysteria, suntque hæc virtutes quas Sacra hæc præfigurant indumenta, in quorum meditatione mentem te, Missam audiendo competit occupare, omnique studio ablaborare ut in te virtutes illæ his congruè resplendant: si namque hoc ageres, experientia in te ipso disceres profectum non exiguum ex Divino hoc Sacrificio promanare. Patuit hoc in Seraphico Theologo S. Bonaventura, quem vtili hæc meditatione tempore Sacri dissentum confpexit amicus illi întegertimus D. Thomas Aquinas luce celesti circumfusum. Et si fidem historię eius attribuimus, ab hoc die consecutus est à Deo ex singulari gratiæ illius privilegio, scientiam insulam omnis veritatis statum suum concernentis.

S. 13. Conveniens fuit quo fidelium pietas moneretur, nonnullas huic Sacrificio adiungere piæ ceremonias, quæ dignitatem illius quoad venerationem cultumque extollerent.

Sæpius diximus Missæ Sacrificium finem imposuisse antiquis illis veteris Legis, vtpote huius figuris, Sacrificijs: ut autem in omnibus illa huic convenirent præscripsit Deus ut particularibus quibusdam offerrentur ceremonijs, quæ pietatem accenderent: quatenus in illis eam cognosceremus, quæ par est ut ad Missam accedamus secundum maiorem huius, respectu illorum excellentiam: ut autem in hoc affectus inardesceret ferventiores, decrevit Ecclesia, docente eam Spiritu S. ut particularibus quibusdam veterem ceremonijs, quibus efficacius fideles in celebratione Missæ ad devotionem excitarentur. Hoc auctoritas nobis asserit Sacrosancti Concilij Tridentini, à Christo sc. Ecclesiæ datam potestatem, mutandi & adiungendi Sacramentis (salva tamen eorum substantia & essentia) illud quod ad eorum venerationem iudicaret expedire. *Dei esse Christum Ecclesiæ potestatem, ut in Sacramentorum dispensatione, salva illorum substantia, ea statueret vel mutaret, quæ suspiciunt utilitati, vel ipsorum venerationi magis expedire iudicaret.* Et quamvis verum sit quod Christus non instituerit huius Sacrificij celebrationem illis ceremonijs quibus modo peragitur immedie per se ipsum, tamen ut certum habere nos oportet, quod Apost. concesserit auctoritatem, quinimo præcepto vniuersali obstrinxerit, vt ordinarent & totum illud stantent, quod

maxime conveniret huic celebrationi vniuersæ mysterij: quanto magis pie credendum Christianum specialiter inspiratione Spiritus S. docuit. *Apoll. quicquid ad ritum spectaret & venerationem huius sacrificij: & omnia hæc sunt orationes in celebratione Missæ: quanloquidem omnia hæc eo collimant vt maiori decentia, reuerentia, cultuque celebretur, modo tamen per aliquod illorum non mutetur substantia huius Sacrificij: quandoquidem saluâ illâ quam Christus in eius institutione seruauit, nos item celebremus, quod ipse æterno Patri suo obtulit: postquam cum hæc ceremonia, verba, preces & psalmi extendant vt fidelium animi ad feruentiores Dei laudes auerantur: & cum hoc sacrificium, sit Sacrificium laudis & gratiarum actionis. Optime proposito seruiunt quæcumque in eo superadduntur quo maiores Deo referantur gratiæ ob tanti beneficij dignitatem, quo nos in illo cumulauit, in quem finem hæc omnia instituta Ecclesia quæ in eius celebratione fieri mandant. Pariter eum sit Sacrificium Imperatorij conuenienter in eo sunt orationes, non tantum pro illud offerentibus, sed etiam pro reliquis Christi fidelibus, vt vniuersa defunctis quo declaratur eius imperatorij efficacia: quæ omnibus prodedit. Et in quantum hoc Sacrificium mysterium fidei est principale, quoque illo titulo magnificatur, propter SS. Sacramentum quod in illo offertur, illi optime quaerat in eius celebratione exterior fidei protectatio, quam in illa facimus per symbolum quod alta voce decantatur.*

Addit his præterea omnes has orationes, ceremonias & postulationes seruire vtilitati beneuolæ vniuersali Ecclesiæ sunt eadem quæ Apostoli nos docuerunt, vt à Deo consequamur quod illi indicauerunt salutis nostræ maxime conueniente: cui insistentes intentioni summi Pontificis & Concilia ritum nobis tradiderunt modumque tradidi in hoc Sacrificio oblectandum: vt clarissime patet ex illo Apostoli: *Obsecra primam, & omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, & gratiarum actiones pro omnibus.* Quas declarauit D. Aug. fuisse illas quibus Sacerdos vititur in D. Act. Missæ sacrificio: *Tunc enim Antistes velut ad hoc uocati susceperunt suos per manus impositionem missæ altissimi recordissima offerunt pietatis.* Idem confirmat D. Chryllo. locutus de officio Sacerdotis in Missa. *Quasi communis quidam solius orbis Pater, Sacerdos est: dignum igitur est vt omnium curam agat omnibusque prequidens sicut & Deus cuius nuntius*

i. Ratio in
stituendi
ceremo-
nias in
Missæ.

Sessio. 21.
6. 2.

V. Errot. Luth. refuta. contr. erro. p. 11.

V. Stim. do.

Ep. Jean. Synac.